

valget er en saa fuld gyldig Repræsentation for alle de Interesser, der skal varetages, som man under de foreliggende Omstændigheder kan faa.

Jeg skal anerkende, at der var meget berettiget i den Kritik, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremkom med vedrørende Oversættelserne. Nogen Undskyldning maa søges i, at den franske og den engelske Tekst paa sine Steder er saaledes affattet, at der kan være Tvivl om, hvilken Oversættelse der er den rette af de paagældende Betegnelser. Men naturligvis er det en Fejl, naar man ikke fastholder en bestemt Oversættelse, og jeg skal for mit Vedkommende tage mig det ærede Medlems Kritik ad notam og sørge for, hvis jeg senere skulde faa med den Slags Ting at gøre, at man i alt Fald gennemfører den samme Oversættelse af de samme Ord.

Jeg skal i Overensstemmelse med det Standpunkt, Regeringen har taget ved Forelæggelsen af disse Forslag, ikke komme ind paa en Realitetsbehandling af de Konventionsudkast og Henstillinger, her er til Behandling. Jeg skal blot sige, at hvis disse Henstillinger og Konventionsudkast skulde blive vedtaget, vil jeg saa snart som muligt fremsætte nye Forslag, der altsaa vil blive fremsat som Regeringsforslag, og til den Tid vil man da kunne drøfte Enkelthederne med Hensyn til, om man skal gaa den ene eller den anden Vej til Løsning af Spørgsmaalene paa Grundlag af Konventionernes Bestemmelser.

Hauge: Jeg giver det ærede Medlem Hr. Pürschel Ret i, at det er uheldigt, at Oversættelsen fra den franske eller engelske Tekst ikke er i enhver Henseende fyldestgørende; men Forholdet maa vel, hvor der er Tale om en Konvention, være dette, at det Lovforslag, der vedtages her i Tinget, bliver det, vi har at rette os efter. Jeg gaar naturligvis ud fra, at Oversættelsen ikke indeholder saa svære Fejl, at der skulde være positiv Uoverensstemmelse mellem Lovforslaget, saaledes som vi vedtager det, og selve Konventionen.

Naar jeg talte om, at Søfolk ofte blev ilde behandlet efter Skibbrud, og nævnte, at der ogsaa var Tale om, at Fattigvæsenet maatte tage sig af dem, tænkte jeg ikke saa meget paa danske Søfolk, der havde lidt Skibbrud, som paa Folk af andre Nationer. Jeg har selv som Formand for et Fattigudvalg været i den Situation, at jeg har maattet tage imod skibbrudne Sømænd, der endogsaa var meget medtagne.

Det gør mig ondt, at den højtærede Handelsminister stiller sig saa køligt til de

foreliggende Forslag, som jeg nu efter hans Udtalelser maa skønne. Jeg havde ikke troet, at der i den Omstændighed, at den højtærede Handelsminister i sin Forelæggelsestale ikke positivt udtalte sig for Forslagene, skulde ligge en saadan Passivitet, som den højtærede Handelsminister nu tilkendegiver. Jeg beklager, at der efter dette kan være Tale om, at Forelæggelsen egentlig ikke er andet eller mere fra Regeringens Side end en tom Demonstration. Jeg beklager det, fordi jeg tror, man derved øver betydelig Skade og i Virkeligheden er inde paa et blindt Spor, en Bane, som man før eller senere maa forlade. Bestemmelserne i Versailles-Traktaten vedrørende Arbejderklassens Interesser er indførte for at gøre Arbejderne en Indrømmelse, for at tilkendegive, at man havde Forstaaelsen af, at Arbejderklassen havde ofret uhyre meget i den stedfundne Verdenskrig. Hvis nu de forskellige Regeringer vil tage paa samme Maade paa det, der blev foreslaaet i Versailles-Traktaten, og det, der derefter er blevet foreslaaet paa de forskellige Konferencer, maa man faa det Indtryk, at man kun under en Tvangssituation har ladet sig herrive til at fremsætte nogle Talemaader, som lød overmaade smukt, men som i Virkeligheden ikke var velmente. Jeg tror ikke, det er rimeligt, at Arbejderklassen bør finde sig i dette, og jeg tror heller ikke, den vil finde sig i det. Jeg forstaa ikke, at den højtærede Regering vil stille sig paa det Standpunkt at være med til at fejle Versailles-Traktatens Bestemmelser vedrørende Arbejderklassens Interesser til Side og mene, at dens Skyldighed er gjort ved at forelægge for Rigsdagen til behagelig Forkastelse eller Tilintgørelse i et Udvalg de Forslag, som man har betegnet som noget epokegørende, da Verdenskrigen var forbi, og man skønnede, at det var nødvendigt at berolige Stemningen. Jeg tror ikke, den højtærede Regering staa sig ved at gøre sig solidarisk med den Reaktion, der nu efter Krigen gaar over hele Verden, og som i videst muligt Omfang vil tilintetgøre alle de Bestræbelser, Arbejderklassen har gjort for at højne sine Kaar og faa en bedre Stilling i Samfundet, end den hidtil har haft. Verdenskrigens Ofre og Byrder har for den arbejdende Klasse været kolossale, baade under og efter Krigen har den arbejdende Klasse maattet yde langt ud over sin Evne. Det er lidet paaskønnelsesværdigt, at de forskellige Regeringer, hermed ogsaa den danske Regering, nu da der endelig skulde ydes et om end beskedent Honorar for de Ofre, Arbejderklassen har bragt, stiller sig passivt, som